

Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva, i soparé amb ell i ell amb mi.
(Apocalipsi 3, 20.)

1.- Mira, sóc a la porta i truco

Imaginar. Durant la nit. La casa tancada. Una persona amiga, potser una estimada o un estimat, ens desperta la seva veu, la trucada a la nostra porta. Possiblement som i hem estat durant la nit, a les fosques. Tenim ganes de trobar-lo novament. És Ell mateix qui ens truca, és la seva Veu.

Qui és? És Déu, el nostre Déu, que en Jesús s'ha apropiat a la nostra vida i ara vol entrar-hi de nou. El Senyor que és ben a prop nostre. Mai podem escapar de la seva presència. (Salm 139). És en nosaltres (Filipencs 4,4-9). Més encara som temples seus.

Fer memòria. No és el primer cop que hem sentit aquesta trucada. Jesús moltes vegades a la vida ens ha cridat. Fem-ne memòria ara, sentim-nos profundament agraïts. Pensem que ens ha passat que avui torni a trucar. És un Déu fidel, sorprenent.

2.- Si algú escolta la meva veu i obre la porta

Escoltar la veu. Notable tradició bíblica; Escolta Israel, el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'Únic. Estar atent, (Deuteronomi 4,9)

Unes condicions per un bon escoltar. Silenci interior, sobretot dels neguits. Receptivitat. Déu és el nostre amor, ganes de retrobament.

3.- Entraré a casa seva, i soparé amb ell i ell amb mi

Un Déu profundament respectuós. Com al Pare del fill perdut, que l'esperava a la porta. No vol tenir esclaus, robots, sinó amics. Mereix entrar, si al cap i a la fi és el Nostre Creador i Senyor.

Pensament: com ens hem de respectar entre nosaltres!.

El Senyor quan entra. Entra la Llum, entra la Vida, entra l'Amor. La casa es transforma. Ell ho és tot per a nosaltres. Saluda, ens abraça, ens mira i en la mirada hi ha el perdó.

El sopar. Ell amb mi, i jo amb Ell. Molts més que les paraules. Regnat de Déu. Convit de noces. Aliment, Eucaristia, unió i una nova vida compartida.

Deixem al cor que ens parli d'aquest sopar.

Jesús Renau sj.
